

Toegestane grensoverschrijdende financiële dienstverlening door VK-instellingen aan NL-klienten na 2020 (niet-uitputtend)*

	Soort dienst	Grensoverschrijdende dienstverlening toegestaan onder NL-wetgeving	Passieve dienstverlening toegestaan onder NL-wetgeving **	Verantwoordelijke toezichthouder
<i>VK-verzekeraars</i>	Schade- en levensverzekeringen	Mogelijk tijdelijk nog toegestaan in 2021 (zie hieronder)	Ja, bij levenproducten en mogelijk ook bij schade-producten (zie hieronder).	DNB
<i>VK-herverzekeraars</i>	Herverzekeringen	Ja	Ja	DNB
<i>VK-banken (NL retail klanten)***</i>	Opvorderbare gelden (o.a. deposito's)	Nee	Nee	DNB
<i>VK-banken (NL professionele marktpartijen)</i>	Opvorderbare gelden (o.a. deposito's)	Ja (zie hieronder)	Ja (zie hieronder)	DNB
<i>VK-betalinstellingen en egi's</i>	Betaal- en elektronischgeld-dienstverlening	Nee	Nee	DNB

* Aannee in deze tabel is dat de Brexit overgangsperiode niet verlengd wordt na 2020 en dat het VK en de EU op deze terreinen geen aanvullende afspraken over markttoegang maken die per 2021 inwerking zouden treden.

** Hier gedefinieerd als dienstverlening die in het verleden lokaal is afgenomen bij een Britse financiële instelling door een klant die destijds in het VK woonde, maar waarbij de betreffende klant inmiddels weer is terugverhuisd naar Nederland terwijl de dienst nog doorloopt (ook na de Brexit overgangsperiode).

*** De AFM is in Nederland de verantwoordelijke toezichthouder bij grensoverschrijdende dienstverlening gerelateerd aan kredieten (o.a. hypotheeken, credit cards en andere leningen).

Verzekeringdienstverrichting (schade- en levenproducten)

De Wet op het financieel toezicht (Wft) staat op dit moment directe dienstverrichting vanuit derde landen verzekeraars aan NL-klienten toe op basis van art. 2:45 Wft. Het ministerie van Financiën heeft echter een wetswijziging aangekondigd die dit artikel zal aanpassen, met als insteek dat deze diensten na de wetswijziging niet langer aangeboden mogen worden.¹

Na de inwerkingtreding van de wetswijziging, kunnen derdeland verzekeraars die onder artikel 2:45 Wft een kennisgeving hebben ingediend die door DNB is bevestigd voorafgaande aan de inwerkingtreding van de wetswijziging, tijdelijk nog gebruik maken van een beoogde overgangperiode van 24 maanden om dienstverrichting af te bouwen. Echter op dit moment is nog onduidelijk wanneer de wetswijziging inwerking zal treden. Ook de beoogde overgangperiode van 24 maanden is pas definitief na parlementaire goedkeuring.

DNB zal een eventuele kennisgeving door Britse verzekeraars conform artikel 2:45 Wft, voorafgaande aan 2021 nog niet bevestigen. Britse verzekeraars kunnen tijdens de overgangperiode na de Brexit gedurende 2020 immers nog gebruik maken van de EU financiële paspoortrechten. DNB zal een eventuele kennisgeving door Britse verzekeraars bevestigen vanaf 1 januari 2021, alleen indien het huidige artikel 2:45 Wft tegen die tijd nog bestaat én de overgangperiode na de Brexit niet verlengd wordt na 2020.

Het is daarom van belang dat Britse verzekeraars in hun *contingency planning* rekening houden met de mogelijkheid dat het huidige artikel 2:45 Wft mogelijk niet langer bestaat op 1 januari 2021. En ook wanneer dit nog wel het geval is, zal – zoals hierboven aangegeven – dit artikel hoogstens nog tijdelijk beschikbaar zijn.

Passieve dienstverrichting (verzekeraars)

Passieve dienstverrichting door derdeland verzekeraars is toegestaan in het geval van levensverzekeringen. Er is hierbij geen sprake van grensoverschrijdende dienstverrichting onder de Nederlandse wet, zolang geen aanpassingen worden

¹ <https://www.internetconsultatie.nl/dienstverrichtingsverbod>

gedaan aan de doorlopende producten/diensten die aan polishouders worden geleverd. Indien aanpassingen worden gedaan, dan kan – afhankelijk van de specifieke omstandigheden – wel sprake zijn van grensoverschrijdende dienstverrichting (*in dat geval zijn de overwegingen en ontwikkelingen rondom artikel 2:45 Wft zoals hierboven beschreven, ook hier van toepassing*).

In het geval van schadeverzekeringen, is onder de Nederlandse wet van belang of het verzekerde object (het risico) is meeverhuisd met een naar Nederland terugverhuisde polishouder. Als bij een verhuizing bijvoorbeeld een auto wordt meegenomen, moet deze ook worden geregistreerd in Nederland. Indien dit leidt tot een wijziging van de autoverzekering die is afgesloten bij de in het VK gevestigde verzekeraar, of indien de verzekeringnemer een nieuwe verzekering afsluit met een in het VK gevestigde verzekeraar, dan is sprake van grensoverschrijdende dienstverrichting (*in dat geval zijn de overwegingen en ontwikkelingen rondom artikel 2:45 Wft zoals hierboven beschreven, ook hier van toepassing*).

DNB volgt met deze interpretatie de relevante aanbeveling van EIOPA.²

Banken

Britse banken kunnen na de Brexit overgangperiode niet langer grensoverschrijdend diensten verlenen aan Nederlandse retail klanten door opvorderbare gelden aan te trekken, ter beschikking te verkrijgen of ter beschikking te hebben. Specifieke groepen professionele klanten (professionele marktpartijen) kunnen wel bediend blijven worden. De definitie van een professionele marktpartij (PMP) staat beschreven in artikel 1:1 Wft en artikel 3 van het *Besluit definitiebepalingen Wft*. PMPs omvatten onder meer Nederlandse banken, beleggingsondernemingen, verzekeraars en pensioenfondsen. Het aanbieden van depositofaciliteiten aan Nederlandse niet-financiële partijen is alleen toegestaan als deze kwalificeert als een PMP onder de Nederlandse wet.

² Zie aanbeveling 6: https://www.eiopa.europa.eu/content/recommendations-insurance-sector-light-united-kingdom-withdrawing-european-union_en

Een specifieke categorie klanten die kwalificeren als PMP betreft grote depositohouders (*“large denomination lenders”*), zoals gedefinieerd in artikel 3 van het *Besluit definitiebepalingen Wft*. Om te bepalen of een klant kwalificeert als grote depositohouder (*“large denomination lender”*), is het startpunt van de dienstverlening van de bank aan de betreffende depositohouder van belang. Op dit specifieke moment, wanneer de dienstverlening wordt aangegaan, dient sprake te zijn van een deposito van tenminste EUR 100.000 dat in één keer wordt gestort door de depositohouder om in aanmerking te komen voor de kwalificatie PMP.

Wanneer een klant eenmaal kwalificeert als PMP en vervolgens bijvoorbeeld geld opneemt zodat de totale hoogte van het deposito onder de EUR 100.000 zakt, dan verandert dit niet de PMP-status. Echter, indien bij dienstverlening bij aanvang sprake was van deposito van minder dan EUR 100.000 zoals hierboven beschreven en additionele stortingen doen de totale hoogte van het deposito in een later stadium alsnog uitkomen op tenminste EUR 100.000, dan is herkwalificering als PMP niet toegestaan onder deze overeenkomst.